

30 MELODIER

TIL

KINGOSKE OG ANDRE GAMLE SALMER

SAMLET FRA FOLKEMUNDE

AF

M. K. SAND

II. SAMLING

EGET FORLAG

KONRAD JØRGENSENS BOGTRYKKERI - KOLDING

1915

Pris: 40 Øre.

Forord.

Siden jeg for fire År siden udsendte »Melodier til Troens rare Klenodie«, har jeg efter Lejlighed øget min Samling af lignende folkeoverleverede Toner i et betydeligt Antal, især til »Kingoske« Salmer. Det har været mit Ønske at få det hele udgivet på én Gang; men af pengelige Hensyn har jeg måttet indskrænke mig til nærværende lille Udtog. Erfaring har nemlig lært mig, at der så langt fra drives »Forretning« med den Slags overgømte Sager, der i de flestes Øjne vel synes ret værdiløs. Tværtimod har Arbejdet hermed hidtil kun bragt mig Pengetab. Men da jeg i Fjor af »den Raben-Levetzause Fond« blev tildelt en Understøttelse til Sagens Frøgnie, har jeg ment det rettest allerede nu at lade nogle af Melodierne se Lyset, for derved yderligere at henlede Opmærksomheden på den Skat, der både musikalsk og kulturelt ligger gemt i disse Sangoverleveringer.

Jeg nærer så fremdeles det Håb, at der må gives mig Lejlighed til at få samlet endnu mere fra Folkemunde, inden de levende Kilder udtørres, hvad de iøvrigt er stærk på Veje til. Siden bliver der vel Råd til at få Optegnelserne udgivet enten ved mig eller en anden. Men jeg gentager min Opfordring fra 1911, som fra flere Sider er bleven glædelig imødekommet, om mulig at meddele mig lignende Melodier på Noder, nøjagtig som de synges, eller gøre mig bekendt med, hvem der kan synge sådanne, for at så meget som mulig endnu kan reddes fra Glemsel.

Gording ved Vemb, i Marts 1915.

M. K. Sand,
pens. Lærer.

INDHOLD

Nr.

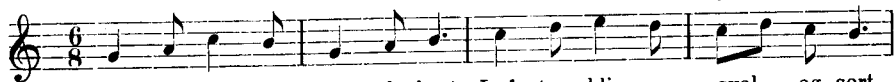
1. Dagen viger og går bort.
2. Den signede Dag er os betéd.
3. Den yndigste Rose er funden.
4. Far, Verden, far vel.
5. Gud Helligånd i Tro os lær.
6. Guds igenfødte, ny levende Sjæle.
7. Herren han er min Hyrde god.
8. Hvad er det godt i Jesu Arme.
9. Hvo er som du?
10. Jesu, dine dybe Vunder.
11. Jesu, din søde Forening at smage.
12. Jesu søde Hukommelse.
13. Krist stod op af Døde.
14. Lyslig, mit Hjærte.
15. Min Gud jeg prise vil med Flid.

Nr.

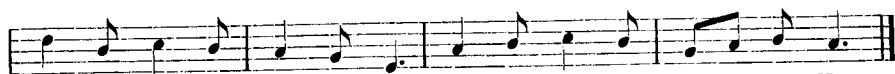
16. Når jeg betænker ret den Stund.
  17. Når vi i størsfe Nøden stå.
  18. Nej, det er ej så let en Vej.
  19. Nu bede vi den Helligånd.
  20. Nu det gamle År gik hen.
  21. Nu velan, vær frisk til Mode.
  22. O Gud, efter dig mig forlænger.
  23. O Jesu, for din Pine.
  24. O Jesu, Guds tålmodig Lam.
  25. O kære Sjæl, frygt aldrig mer.
  26. O Sjælehyrde.
  27. O store Gud, vi love dig.
  28. På Gud alene.
  29. Sjung, Hjærte, sjung.
  30. Sorrhig og Glæde de vandre.
-

1. Dagen viger.

Marinus Østergaard, Aulum.

1. V. Da - gen vi - ger og går bort, Luf - ten bli - ver sval og sort,

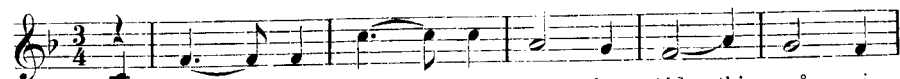

So - len alt er da - let brat, det går ad den mør - ke Nat.

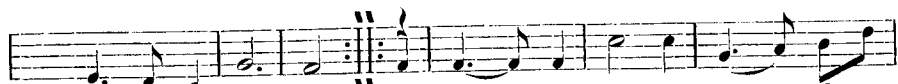
(Dorothea Engelbretsdatter).

2. Den signede Dag er os betéd.

Peder Krønsen, Herning.

1. V. { Den sig - ne - de Dag er os be - téd, thi må vi
Krist er født, det er nu skét, thi må vi
2. V. { Mo - der hun er Dat - ter her, Søn - nen
Hvo har hørt slig sæl - som Færd: Gud sig

1. V. { fri - lig kvæ - de, Han er et Barn så un - der -
os nu glæ - de. hans Magt den er u - tæn - ke -
2. V. { han er Fa - der. Sven - den ha - ver Her - re -
fø - de la - der? han er bå - de nær og langt der -

1. V. { ligt, alt favrt og skønt og ly - ste - ligt alt
lig, hans Kraft den er u - kræn - ke - lig alt
2. V. { magt, i hvor han går, han gi - ver på Agt, vi
fra, som Skrif - ten si - ger og un - drer der - på, vi

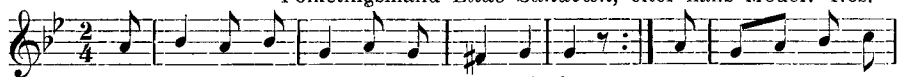

1. V. { in - den sin Mand - doms Æ - re;
in - den sin Gud - doms Æ - re.
2. V. { kan det ik - ke be - sin - de;
kan det ik - ke be - sin - de.

(Kingos Salmebog).

8 Vers.

3. Den yndigste Rose er funden.

Folketingsmand *Elias Sandbæk*, efter hans Moder. Nes.

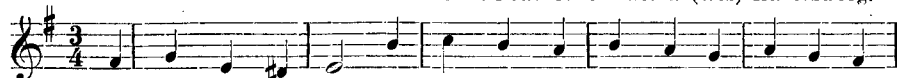
1. V. { Den yn - dig - ste Ro - se er fun - den min Je - sus, den
blandt sti - ve - ste Tor - ne op - run - den;
2. V. { Alt si - den vi tab - te den Æ - re var Ver - den for -
Guds Bil - le - des Frug - ter at bæ - re,

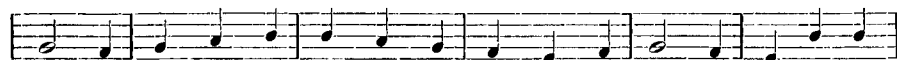
1. dej - lig - ste Po - de, blandt syn - di - ge Men - ne - sker gro - de.
2. vil - det og ø - de, vi al - le i Syn - den bort - dø - de.

(Brorson).

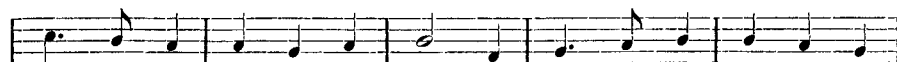
4. Far, Verden, far vel!

Lærer *A. Pedersens Hustru* (Nes) fra Møborg.

1. V. Far, Ver - den, far vel, jeg ke - des ved læn - ger at væ - re din
2. V. Hvad er det dog alt, som Ver - den op - smin - ker med fa - ger Ge -

Træl; de Byr - der, som du ha - ver byl - tet mig på, dem ka ster jeg
stalt! Det er jo kun Skyg - ger og skin - nen - de Glar, det er jo kun

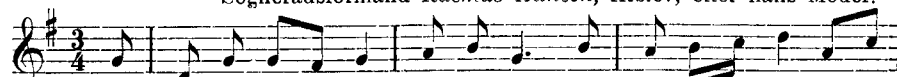
fra mig og vil dem for - små, jeg ri - ver mig løs, og jeg
Bob - ler og skrat - ten - de Kar, det er jo kun Gyn - ge - is,

ke - des nu ved For - fæn - ge - lig - hed, For - fæn - ge - lig - hed.
Skarn og For - træd. For - fæn - ge - lig - hed, For - fæn - ge - lig - hed.

(Kingo).

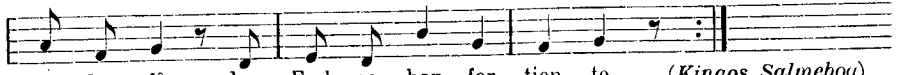
5. Gud Helligånd i Tro os lær.

Sognerådsformand *Rasmus Hansen*, Arsløv, efter hans Moder.

1. V. Gud Hel - lig - ånd i Tro os lær vor Frel - ser - mand al -
af Hjør - tet ret at ha - ve kær og han - nem så at

e - ne
tje - ne, at vi mod Dø - dens Grumhed må ud - i hans dy - be

Vun - der få den Frel - se, han for - tjen - te. (Kingos Salmebog).
3 Vers.

6. Guds igenfødte.

Fra samme Kilde som Nr. 5.

1. V. Guds i - gen - fød - te, ny le - ven - de Sjæ - le mø - der vor
Her - rens ny Skab - nin - gers lif - li - ge Mæ - le kan i hans

Ab - ba i syn - gen - de Flok! La - der dog hver for sig
Lov - sang ej ø - ve sig nok.

Fa - de - ren hø - re, hvem der hans Nå - de kan dej - ligt kund - gø - re.
(Brorson).

7. Herren han er min Hyrde.

Efter Lærer Andersen, Lille Dalby ved Hedensted,
ved Lærer Pedersen Grauenkjær.

1. V. { Her - ren han er min Hyr - de god, min Væg - ter
thi fal - der al - ting mig til Fod, alt godt han

2. V. { Som Hyr - den dri - ver ud si - ne Får på dej - li - ge
og fø - rer dem til rin - den - de Åer og til Vand -

1. V. { og min Næ - rer, mig skal ej fat - tes Sjæ - lens Fød' og
mig be - skæ - rer,

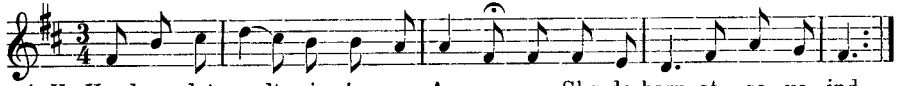
2. V. { Græs - gan - ge grøn - ne så gør min Hyr - de, Je - sus Krist, han
strøm - me skøn - ne,

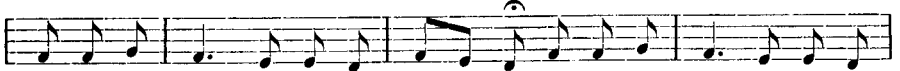
1. ej mang - le det dag - li - ge Brød; vel mig for så - dan Her - re!
2. fø - der Sjæl og Le - gem vist, hver får sin Mad og Drik - ke.
(Kingos Salmebog. 9 Vers).

8. Hvad er det godt i Jesu Arme.

Fru Anne Groth, Sømandshjemmet i Århus.

1. V. Hvad er det godt i Je - su Ar - me som Skø - de barn at so - ve ind
og ved hans Nå - des Bryst sig var - me med et fra Sorg be - fri - et Sind!

Hvad vil du dig med Frygt be - snø - re? Gud kan din Sorg al - e - ne

bø - re, hans Tro - fast - hed om - skif - tes ej; han er dig al - tid tro for -

ble - ven og har sig med sit Blod for - skre - ven at fø - re dig den ret - te Vej.

(Brorson. 8 Vers).

9. Hvo er som du?

(Om de triumferende Sjæles Tilstand i Himlen).

Jens Poulsen Øster, Gudum ved Lemvig.

1. V. Hvo er som du så sa - lig, glad og trø - stig? Hvo
2. V. Jeg me - ner dig, du sa - lig Sjæl, som hjem - me er

er som du så fry - de - fuld og ly - stig? Hvo er som du fra
alt for - vart ud - i Guds Hånd og Gem - me, som nu er flyt' fra

alt det on - de tryg - ger af al - le, som i Ver - den bor og byg - ger?
Kedars Stridspav - lu - ner til Him - me - len, vi hø - re Fryds - ba - su - ner.

3.

Nu kan dig ingen Pine røre mere,
nu har du ingen Sorrig mer at bære,
nu er du ikke mer i Verdens Tjenest',
nu er du hos din Brudgom og din Vennest'.

4.

Som Fuglen, der er sluppen ud af Snare,
så er den salig, sikker fra al Fare,
vi andre må endnu i Verden trælle,
de hvile blandt de himmelsalig' Sjæle.

5.

Før måtte de, som vi, i Verden græde;
nu deres Skål er ovenfuld af Glæde,
tilforn en Træl udi Ægypti Lande,
men nu er fri, dertil Guds egen Grande.

6.

Vi gå endnu i sorte Sørgeklæder,
i Engledragt de nu så blank fremtræder,
vi sidde nu ved Babels Flod og græde,
de stå nu alt for Lammets Stol og kvæde.

7.

Vi har i Ønsk' det, de har alt i Eje,
vi flytte må og bo endnu til Leje,
men de er nu udi Guds Himmelbolig,
hvor de evindelg skal leve rolig.

8.

Om alle Verdens Stene var Demanter
og Verden fuld af Guld i alle Kanter,
de tog det ej altsammen — tør jeg sige —
for kun en Times Fryd i Himmerige.

Af en Samling »Andelige Sange« under Navnet »Tanketøjle« fra det 18. Arhundrede
(lidt forkortet).

10. Jesu, dine dybe Vunder.

Gårdmand og Lærer *Jens Jensen*, Raarup ved Gramrode.

1. V. Je - - sul di - ne dy - be Vun - der
trø - - ster mig i al - - le Stun - der,
og din smær - te - - ful - - de Død
ud - - i Livs og Sjæ - lens Nød,
fal - der no - get ondt mig ind, på din Pi - ne,
straks jeg tæn - ker i mit Sind
som for - by - der mig at dri - ve Skæmt med Ly - der.

(Kingo).

Anm. I Ulfborg og flere andre vestjyske Kirker sang man i Midten af forrige Hundredår denne mærkelige Variant af den gamle Melodi aldeles på den her optegnede Måde.

11. Jesu, din søde Forening at smage.

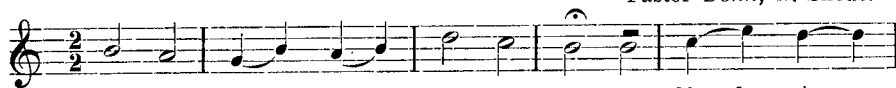
Marinus Østergård, Aulum.

1. V. Je - su, din sø - de For - e - ning at sma - ge læn - ges og træn - ges mit
Riv mig fra alt, hvad mig hol - der til - ba - ge, drag mig i dig, min Be -
Hjær te og Sind, vis mig ret klar - lig min Jam - mer og Møj - e,
gyn - del - se ind,
vis mig For - dær - vel - sens Af - grund i mig, at sig Na - tu - ren til
Dø - den må bøj - e, Ån - den al - e - ne må le - ve for dig.

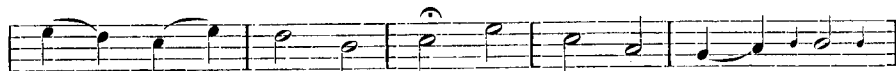
(P. J. Hygom).

12. Jesu søde Hukommelse.

Pastor Dohn, Ø. Snede.

1. V. Je - su sø - de Hu - kom - mel - se gør Glæ - de i
 2. V. In - tet sjun - ges så ly - ste - ligt, in - tet
 3. V. Je - sus de - res Håb, som gør Bod, hvad est du

Hjør - tet sig mon - ne te, men in - tet sødt kom -
 hø - res så glæ - de - ligt, in - tet så sødt her
 dem, dig be - de, god, hvor god dem som le - de

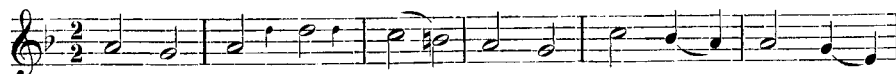

mer der - ved, når han er selv så nær til med.
 tæn - kes kan, som Je - sus, den Guds Søn og Mand.
 ef - ter dig, hvad fin - de de e - vin - de - lig.

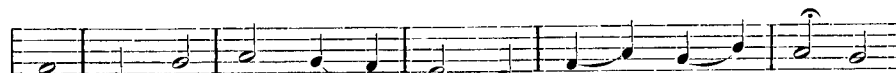
(Kingos Salmebog. 48 Vers.)

13. Krist stod op af Døde.

Pastor Dohn, Ø. Snede.

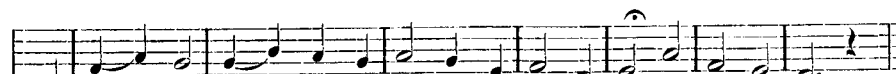
1. V. Krist stod op af Dø - de og frel - ste os al - le af
 2. V. Var han ik - ke op - stan - den, al Ver - den var for -

Mø - de; thi vil - le vi al - le væ - re glad' og
 gan - gen, men ef - ter han op - stan - den er, så

lo - ve Vor - her - re i al - len Stad, Ky - ri - e e - leis!
 lo - ve vi Gud, vor Her - re kær. Ky - ri - e e - leis!

Ø, Kri - sti Kon - ning for - bar - me dig o - ver os! Hal - le - lu - ja!

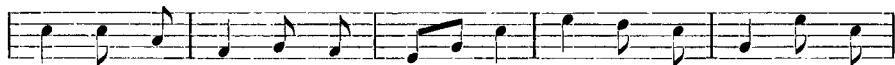
(Kingos Salmebog.)

14. Lystig, mit Hjærte.

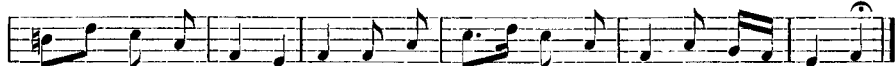
(Om et Guds Barns Glæde i Gud).

Jens Poulsen Øster, Gudum ved Lemvig.

1. V. Ly - stig, mit Hjør - te, lad Sor - gen bort - dri - ve, »al - tid glad«,
2. V. Flit - tig ved Ar - bejd og ly - stig til Mo - de; af det, Gud

lad dig dit Sym - bo - lum bli - ve. Glæd dig, min Sjæl, ud - i
gi - ver, du gør dig til Go - de. Frygt Gud, i Lan - det bliv,

Her - ren dig fry - del! Ly - stig i Æ - re kan in - gen for - try - de.
nær dig med Æ - re, og Gud skal gi - ve dig Hjør - tens Be - gæ - re.

3.

Lad så kuns Nidding opæde sit Hjærte,
jeg vil ej bære for Mammon stor Smærte,
Ret vil jeg gøre i alle min' Dage,
trods for dem alle, som vil mig anlage.

4.

Om mig end Satan vil ofte forhindre
udi min Glæde og gøre den mindre,
Spidsen jeg byder, så må han tilbage,
Glæden i Gud skal mig ingen betage.

5.

Er jeg end syg, er jeg dog ubedrøvet,
mangt et Guds Barn monne være berøvet
Helsen og Helbred og længe lidt ilde,
jeg er ej bedre, kan jeg mig indbilde.

6.

Har jeg dog altid Guds Godhed fornummet
og alt godt ud af hans Nåde bekommet,
skulde jeg og ej det onde annamme,
om Gud så ville, da må jeg mig skamme.

7.

Om jeg pålyves og ilde bagtales,
om jeg foragtes og ilde afmales,
når jeg uskyldig alt dette kan høre,
sandelig: Glæden da bliver des større.

8.

Når Gud min Tjenest og Levnet behager,
og min Samvittighed mig ikke nager,
hvad skøtter jeg da, at Mennesken' lyver,
den som jeg er, jeg vel også forbliver.

9.

Skulde jeg derfor vel væde min Øjen,
Jesus, vor Herre er også beløjen,
lige glad er jeg, det kan jeg vel sige:
Lønnen er stor udi Himmerigs Rige.

10.

Kommer almindelig Modgang og Plage,
jeg vil dog derfor ret aldrig forsage,
i Med- og Modgang jeg holder ens Måde,
for al min Lykke vor Herre skal råde.

11.

Mister jeg Venner, ja Rigdom og mere,
»Herren gav, Herren tog, Herren vær' Ære«;
udi alt dette jeg hannem vil prise,
Gud, lad mig aldrig min Jesum forlise.

12.

Jeg vil ej sørge og ikke mig græmme
uden for én Ting, den skal du fornemme,
for alt det, som kan fortørne min Herre,
derfor jeg sørger og ikke for mere.

15. Min Gud jeg prise vil.

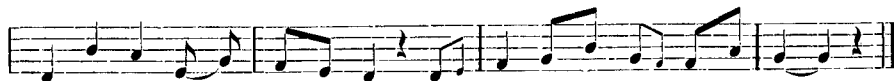
Marinus Østergaard, Aulum.

1. V. Min Gud jeg pri - se vil med Flid, thi han mod
 2. V. Han ha - ver af stor Nå - de i den - ne
 3. V. Jeg be - der nu, o Her - re! Du for
 4. V. Be - var mit Hjem og Ven - ner fra al - le
 5. V. Når Sø - ven fal - der mi - ne Øj - ne på, da lad di - ne
 6. V. Der - på vil jeg mig læg - ge, med Hvi - le
 7. V. Lov, Tak, Pris, Hæ - der og Æ - re ske dig, o

1. mig er så - re blid, han er min Fa - - der, som
 2. Nat fra Vå - de og fra alt ondt for - sward og
 3. dit Navns Æ - re i Nat frem - de - les vil - de mig
 4. mi - ne Fjen - der, be - var mit Liv og Lev - net samt
 5. Eng - le hos mig stå mæg - te - lig mig at be - va - re fra
 6. mig ve - der - kvæ - ge, Gud lad mig glad op - væk - kes og
 7. Gud, vor Her - re! Din kæ - re Søn des - li - ge samt

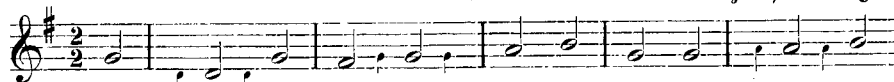

1. mig al - drig for - la - der, men står mig tro - lig bi.
 2. fa - der - lig be - va - ret mig som sin Øj - e - sten.
 3. vog - te og for - spil - de al Sa - tans List og Svig.
 4. alt, hvis du mig har gi - vet, fra alt det mig ska - de kan
 5. al U - lyk - ke og Fa - re, så so - ver jeg tryg - ge - lig.
 6. lad mig dig al - tid tæk - kes, for din Søns Død og Pi - ne.
 7. Hel - lig - ånd jeg si - ger e - vin - de - lig Lov og Pris.

(Kingos Salmebog).

16. Når jeg betænker ret den Stund.

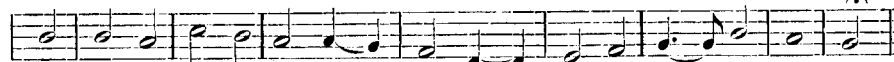
Lærer Pedersen Grauenkjær, Løsning.

1. V. Når jeg be - tæn - ker den Tid og Stund, som jeg af
 mit Hjør - te sig fry - der man - ge - lund som Fug - len ved

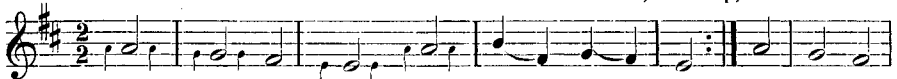
- Ver - den skal fa - re, Det er den Dag, da al min Klag',
 Da - gen den kla - re. min Sor - rig og Jam - mer får En - de:

- til Glæ - den sød i A - brahams Skød kommer jeg fra det - te E - len - de.

(Kingos Salmebog. 13 Vers).

17. Når vi i største Nøden stå.

Jens Jensen, Raarup, Gramsrode.

1. V. Når vi i stør - ste Nø - den stå, og fin - de
og vi - de ej, hvor vi skul - le gå, og fin - de

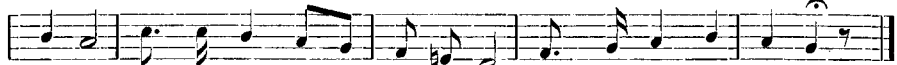
hver - ken Hjælp el - ler Råd, det vi end græ - de Hjør - tens Gråd.

(Kingo. 7 Vers).

18. Nej, det er ej så let en Vej.

*(O Drøvelse).**Elias Sandbæk, efter hans Moder. (Nes).*

1. V. Nej, det er ej så let en Vej til Gol - ga - ta, mit
2. V. Er Sjæ - len ret af Syn - den træt og tør - ster ef - ter
3. V. Det stol - te Mod, det kå - de Blod kan Je - su Død ej

Hjør - te, som de fle - ste me - ne, nej! Det vil ko - ste Smær - te.
Hvi - le, da er hun først ble - ven let op til Gud at i - le.
fin - de; Pø - ni - ten - ses Tå - re - flod må i Sand - hed rin - de.

(Bronson. 18 Vers).

19. Nu bede vi den Helligånd.

Lærer Askholm, Lyø.

1. V. Nu be - de vi den Hel - lig - ånd, alt om den kri - ste -
2. V. Du vær - di - ge Lys, giv os dit Skin, lær os lær os
3. V. Du sø - de Ånd, skænk os for - vist, at vi må drik - ke
4. V. Du yp - per - ste Trø - ster i al vor Nød! Hjælp, at vi for - små

1. li - ge Tro og ret For - stand; det os Gud be -
2. ken - de Je - sum Kristum at - en', at vi med han - nem
3. af dit Kær - lig - he - dens Bryst, at vi ud af
4. Ver - dens Spot og Us - sel - hed, at vi be - stan - dig

1. va - re og sin Nå - de sen - de, når vi he - den
2. bli - ve vor kæ - re Frelsermand, som os mon - ne
3. Hjør - tet hver - - an - dre el - ske med et Sind ud - i
4. bli - ve på vor sid - ste En - de, når vi med Djæ - ve - len

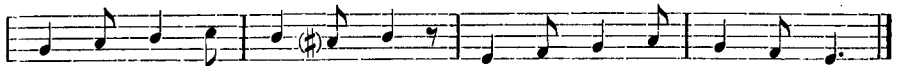
1. fa - re af det - te E - len - de, Ky - ri - e e - leis!
2. ind le - de til det for - jæt - ted' Land, — — — —
3. Kri - sto og ha - ve bå - de Fred og Ro, — — — —
4. ki - ve i Dø - dens E - len - de, — — — — *(Kingos Salmebog).*

20. Nu det gamle År gik hen.

Fru Anne Groth, Sømandshjemmet i Århus.

1. V. { Nu det gam - le År gik hen, la - der os be - gyn - de
 fry - de - lig det ny i - gen ud - i Ån - dens Bryn - de.
 2. V. { Lad det gam - le kun gå hen, Gud vil snar - lig gø - re
 al - ting nyt og godt i - gen, det er sødt at hø - re;

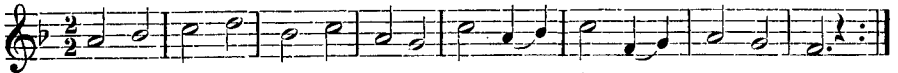
1. thi hvad gam - melt er, for - går, og det ny i - gen op - står.
 2. går kun alt det gam - le hen, bli - ver al - ting nyt i - gen.

(Brorson. 15 Vers).

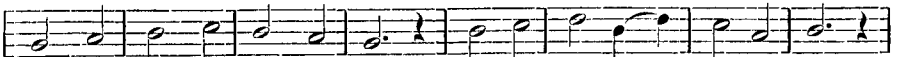
21. Nu velan, vær frisk til Mode.

Lærer Sørensen, Løsning.

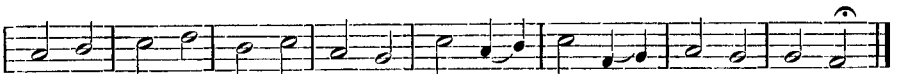
(Også fra Ulfborg og flere vestjyske Kirker mellem 1850—60).

1. V. { Nu vel - an, vær frisk til Mo - de, Sind og Sjel op - mun - tre dig,
 pri - se Gud for alt det go - de, som han har be - vist mod mig,
 2. V. { Glæ - de - lig min Røst skal klin - ge med din Lov, o Fa - der blid!
 At du lodst så vel ge - lin - ge den - ne Dag mit Værk og Id

1. at han ind - til den - ne Dag fra så me - gen Nød og Plag'
 2. og fra Syn - den fuld og led har så nå - dig Hjælp be - téd,

1. har op - hol - det og be - va - ret og fra Sa - tans List for - sva - ret.
 2. og al fjendt - lig Magt bort - dre - ven, at jeg u - be - skadt er ble - ven.

(Kingos Salmebog. 12 Vers).

22. O Gud, efter dig mig forlænger.

Marinus Østergård, Aulum.

1. V. O Gud! et - ter dig mig for - læn - ger, når Sorg mit Hjør - te
 2. V. Mit Hjør - te gø - res mig ret ban - ge, det vol - der mi - ne Syn - der så
 3. V. Stor Fri - stel - se mon - ne jeg fin - de, mi - ne Syn - der de mig hart

træn-ger, til dig står al min Lid! På dit Ord og hel-li-ge Nå-de vil
man-ge, Je-sus er dog min Trøst: Jeg tror han-nem vel for al-le, han
bin-de, o Gud! hjælp mig der-fra! Lad mig for-tabt ej bli-ve, hvær-

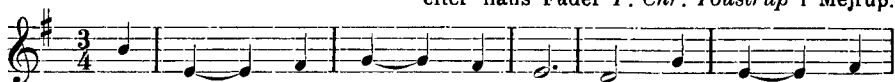

jeg mig al-tid for-la-de, o Her-re, vær mig mild og blid.
vil mig ret al-drig und-fal-de, han ha-ver mig med sit Blod for-løst.
ken i Død el-ler Li-ve, e-vig jeg dig vil pri-se dal

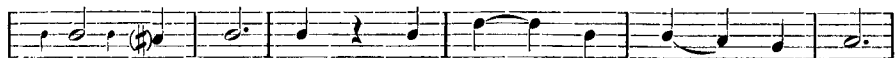
(Kingos Salmebog. 6 Vers).

23. O Jesu, for din Pine.

Pens. Lærer A. Pedersen, Kbhvn.,
efter hans Fader P. Chr. Toustrup i Mejrup.

1. V. O Je-su! for din Pi-ne og for din u-

skyl-di-ge Død! For-lad mig Syn-der-ne mi-

ne og fri mig fra den e-vi-ge Død!

(Kingos Salmebog. 17 Vers).

24. O, Jesu! Guds tålmodig' Lam.

Niels Storbjerg, Bøvling.

1. V. { O, Je-su! Guds tål-mo-dig' Lam, som med så tå-ligt Hjør-te
på-tog dig Ver-dens Synd og Skam at bæ-re al vor Smær-te,
2. V. { Du lid-de, at jeg skul-de med i di-ne Fod-spor træ-de
og gå så tro-li-gen af-sted mit Kor-ses Gang med Glæ-de,

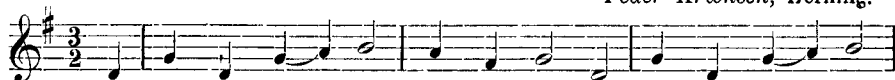

1. for-len mig og et tå-ligt Sind, når jeg skal med i Stri-den ind.
2. ak hjælp mig, at jeg slip-per ej Tål-mo-dig-he-dens ret-te Vej.

(Brorson. 5 Vers).

25. O kære Sjæl, frygt aldrig mer.

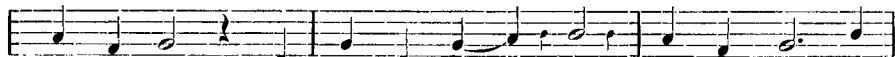
Peder Krænsen, Herning.

1. V. O kære Sjæl, frygt aldrig mer, når alting surt i
 2. V. Jeg gruer ej, om jeg end så, al Verden vilde

Verden ser og Herrens store Domme for Syndens Skyld vil
 undergå, og ej om Himlens Vrede i Luft og Hav og

falde ind, vær dog frimodig ud i dit Sind, lad
 Jorden skød For dærvælses og giftig Død, min

hvad der vil kun komme, Gud kender dog de fromme.
 Jesus skal dog lede mig ud og for mig bede.

(Kingo. 11 Vers).

26. O, Sjælehyrde.

(Jeg ved et evigt Himmerig).

Lærer M. C. Christensen, Fyn, efter en 90årig Kone ved Ålborg.

1. V. O, Sjælehyrde, Gud og Mand! Hvo kan dog nok ud-
 2. V. Du havde Himlens Herredom i evigt Arv og
 3. V. Din Faders Lyst af Evighed du altid var, dog

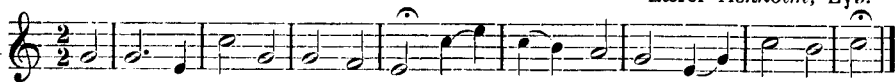

grunde din Helighed, som alle Lande må prise alle Stunde?
 Ej, mod hvilken Verden om og om slet intet kunde vej.
 vilde du her på Jorden komme ned og Satsens Værk forspilde.

(Kingo Salmebog. 19 Vers).

27. O store Gud, vi love dig.

Lærer Askholm, Lyø.

1. V. O store Gud, vi love dig, vi siige Tak evindeilig.

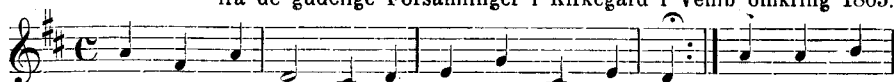
(Kingo. 23 Vers).

28. På Gud alene.

P. Madsen Noesgaard,

fra de gudelige Forsamlinger i Kirkegård i Vemb omkring 1865.

1. V. På Gud al - e - ne ha - ver jeg sat min Lid, mit Liv og
hans Ord, det re - ne, hjæl - per i ret - te Tid,

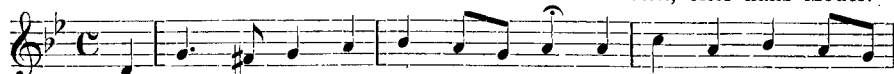
Æ - re, mit Sind og gan - ske Sjæl og an - det me - re, som

du mig und - te vel, vil jeg le - ve - re dig, Gud Im - ma - nu - el.

(Kingos Salmebog, 6 Vers).

29. Sjung, Hjærte, sjung.

Elias Sandbæk, efter hans Moder.

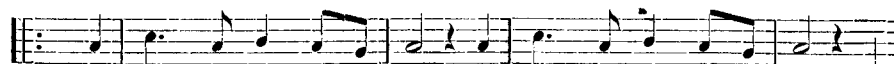
1. V. { Sjung, Hjør - te, sjung en Af - ten - sang om den, der el - sker
Hvert Suk skal gi - ve Har - pe - klang, det mind - ste Ån - de
4. V. { Så læg dig, søv - ne - tun - ge Krop, Tak Ver - den gan - ske
Din Je - sus dig skal væk - ke op, om ej før, dog en -

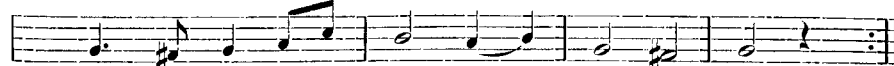
1. V. { dig, lad al - ting fry - de sig. Sind og Mod, Liv og Blod
drag skal gi - ve Ci - ther - slag, fry - der sig in - der - lig.
4. V. { af og hvil som i din Grav! Far og vel, du min Sjæl,
gang ved Guds Ba - su - nes Klang, der er Trøst, der er Lyst

og hvad i mig rø - res kan i den sø - de Frel - ser - mand,
i din Je - su sø - de Favn. nu god Nat i Je - su Navn!

1. V. { Når jeg kun tæn - ker på den Glæ - de, jeg skal få, når
straks u - tål - mo - dig er min Læng - sel og Be - gær, at
4. V. { Den Tid er snart for - bi, at du skal vor - de fri fra
til Lam - mets Bru - de - sal, til tu - sind Eng - lers Tal, til

1. V. { jeg skal Je - sum se i Him - le - ne,
jeg dog en - gang må mit Øn - ske nå.
4. V. { Krop - pens Fæng - sels - Tvang, at gå din Gang
den ud - valg - te Skat. God Nat, god Nat!

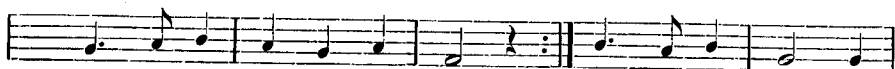
(Brorson, 4 Vers).

30. Sorrig og Glæde de vandre.

Ane Marie Gadegaard, Gellerup.

1. V. { Sor - rig og Glæ - de de van - dre til - ho - be, Lyk - ke, U -
 Med - gang og Mod - gang hin - an - den til - rå - be, Sol - skin og
2. V. { Kro - ner og Scep - ter i De - mant - spil le - ge, Leg er dog
 tu - sin - de Byr - der i Kro - ner - ne vej - e, tu - sind - fold

1. V. { lyk - ke de gan - ge på Rad, Jor - de - rigs Guld er
 Sky - er de føl - ges og ad.
2. V. { ik - ke den kon - ge - lig Dragt; Kon - ger - nes Bo er
 Om - hu i Scep - te - rets Magt;

præg - tigt Muld, Him - len er e - ne af Sa - lig - hed fuld.
 skøn U - ro, Him - len al - e - ne gør sa - lig og fro.

(Kingo).

